

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 sierpnia 2017 r., (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanych M. B. i P. B. kwoty 127.493,16 złotych należności głównej wraz z odsetkami umownymi, naliczanymi od kwoty 120.000 złotych wg. zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) SA właściwej dla kredytów postawionych w stan natychmiastowej wymagalności liczonej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP – na dzień złożenia pozwu, 10% w stosunku rocznym, ale nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 16.08.2017 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zwrot kosztów postępowania wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż wierzytelność wynika z zawartej pomiędzy stronami umowy o kredyt odnawialny nr (...) z dnia 8 maja 2007 r. Pozwani nie spłacili zobowiązania wynikającego z umowy, pomimo wezwania do dobrowolnej spłaty z dnia 25 maja 2017 roku, z tych względów powództwo stało się konieczne i uzasadnione.

/pozew - k. 3-3v./

W dniu 29 sierpnia 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wydał przeciwko pozwanym nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym - nakazując pozwanym M. B. i P. B., aby zapłacili solidarnie stronie powodowej kwotę 127.493,16 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi wg. zmiennej stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi od odsetek maksymalnych za opóźnienie wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, płatnymi od kwoty 120.000 złotych od dnia 16 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.611 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/nakaz zapłaty w post. nakazowym – k. 43/

Dnia 25 września 2017 roku strona pozwana wniosła zarzuty od nakazu zapłaty. Pozwani wnieśli o uchylenie nakazu zapłaty, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwani przyznali, że zawarli umowę kredytu z powodem, kwestionując jednak wypowiedzenie umowy, a w konsekwencji rzekomą wymagalność roszczenia. Zdaniem pozwanych brak jest dowodu na wymagalność całości roszczenia, czy wypowiedzenia umowy a z tego względu brak było przesłanek do wydania nakazu zapłaty. Pozwani wnieśli nadto o zwolnienie od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, z uwagi na swą sytuację majątkową i rodzinną.

/zarzuty – k. 50-50v./

Postanowieniem z dnia 31 października 2017 roku Sądu zmienionym postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018 roku wydanym przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie I ACz 2338/17 zwolniono pozwanych od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty ponad kwotę 2.000 złotych.

/postanowienia - k. 75-75v. w zw. z k. 90-91v./

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał żądania zawarte w pozwie, wniósł o zasądzenie od pozwanych zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Załączając dokumenty mające świadczyć o istnieniu i wysokości zobowiązania pozwanych oraz dokonaniu wypowiedzenia umowy wraz z potwierdzeniem odbioru tegoż dokumentu przez każdego z pozwanych.

/pismo – k. 100/

W trakcie postępowania strony prowadziły pertraktacje ugodowe. Pozwani złożyli bowiem wniosek o restrukturyzację długu. Rozmowy nie przyniosły oczekiwanych rezultatów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 8 maja 2007 roku zawarły umowę kredytu odnawialnego nr (...). Suma kredytu opiewała na kwotę 120.000,00 złotych, czas obowiązywania umowy wynosił 12 miesięcy z możliwością przedłużenia na kolejne 12-sto miesięczne okresy, oprocentowanie odsetek od wykorzystanego kredytu wynosiło 11,50 %. Kredyt mógł być spłacany w całości bądź w ratach na podstawie odrębnej dyspozycji określającej kwotę i wysokość rat. Spłata miała odbywać się poprzez pobranie środków z konta kredytobiorcy, a niezapewnienie środków na koncie, powodowało naliczanie odsetek w wysokości 22%.

Umowa przewidywała, iż nieprzedłużenie umowy, na kolejny 12-miesięczny okres kredytowania, powodowało, iż spłacana w ratach kwota kredytu stawała się natychmiast wymagalna - § 8 ust. 3 umowy. Gdy posiadacz rachunku nie planował przedłużenia kredytowania na kolejny okres, winien złożyć oświadczenie odpowiedniej treści oraz spłacić całość zadłużenia - § 5 umowy. Umowa zakładała, iż w przypadku nie przedłużenia okresu kredytowania o kolejny okres i niespłacenia całości kredytu w terminie 12 miesięcy, kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami staje się, w dniu następnym po upływie terminu do spłaty, zadłużeniem przeterminowanym, od którego bank naliczy odsetki w wysokości 22%.

Wypowiedzenie umowy przez bank, na mocy zawartej umowy, mogło nastąpić m.in. w przypadku wystąpienia wypłat powodujących przekroczenie wolnych środków, braku wolnych środków na spłatę raty kredytu, o której mowa w § 6 ust. 2 umowy. Po upływie 30-sto dniowego terminu wypowiedzenia zadłużenie wraz z odsetkami miało stać się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego pobierane są odsetki w wysokości 22%. (§ 19).

Z uwagi na brak wpływów na rachunku, Bank skorzystał z uprawnienia do wypowiedzenia pozwanym umowy i wezwał ich do spłaty zadłużenia kredytowego w kwocie 125.865,74 złotych. W uzasadnieniu w ramach zadłużenia wyszczególniono kwotę 78,00 zł z tytułu przekroczenia kwoty kredytu i kwotę 5.031,10 zł z tytułu zaległych odsetek.

Pozwani otrzymali powyższe wezwania w dniu 22 lutego 2017 roku (data doręczeń).

W dniu 16 sierpnia 2017 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku opiewający na kwotę 127.493,16 zł, w tym 120.000 zł kapitał, 7.493,16 zł odsetki umowne.

/umowa – k. 9-10; wypowiedzenia – k. 104 i 107; potwierdzenie doręczeń - k. 106 i 109; wyciąg z ksiąg banku k.- 4/

Pozwani zwracali się do powódki o restrukturyzację kredytu 28 marca 2018 roku, jednak powódka odmówiła.

/wniosek i decyzje odmowne – k. 168-171/

Do chwili obecnej pozwani nie poczynili żadnych wpłat zmniejszających saldo kredytu na założonym, w związku z otwarciem kredytu, rachunku.

/historia operacji – k. 199/

Jak wskazuje zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, stan faktyczny nie był co do zasady pomiędzy stronami sporny. A został on ustalony w oparciu o załączone do akt dokumenty, których żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powódka domagała się utrzymania w mocy nakazu zapłaty zasądzającego na jej rzecz od pozwanych kwoty 127.493,16 złotych, tytułem należności z zawartej dnia 8 maja 2007 roku umowy kredytu odnawialnego.

Pozwana natomiast, mimo wniesionych zarzutów od nakazu zapłaty, nie zakwestionowała istnienia roszczenia, ani jego wysokości.

Chociaż w uzasadnieniu zarzutów pozwani zakwestionowali wypowiedzenie umowy, a zarazem wymagalność roszczenia, a następnie w toku rozprawy usiłowali zakwestionować wysokość roszczenia wymagalnego, podnosząc, iż uiszczyli pewne kwoty na poczet długu co powoduje jego zmniejszenie, to jednak dostarczone przez powódkę dokumenty obaliły wszystkie twierdzenia pozwanych. Powódka dostarczyła Sądowi, zarówno tekst wypowiedzeń jak i własnoręcznie podpisane przez pozwaną potwierdzenia odbioru tej korespondencji (k. 104-109), a także dowód przyczyny wypowiedzenia w postaci 12 - miesięcznej historii operacji na rachunku pozwanych, z której wynika brak wpłat na rachunku przez okres trwania kredytu (k. 199). W zakresie rzekomych wpłat powódka dostarczyła dokumenty, z których wynika, iż pozwani dokonali pewnych wpłat na rzecz powódki, jednakże na wyraźne życzenie pozwanych, zaksięgowane one zostały na poczet innych zobowiązań pieniężnych pozwanych posiadanych u powódki (k. 178 i nast.).

Tych względów nie sposób uznać, iż pozwani wnieśli zarzuty skutecznie. Przeciwnie- działanie pozwanych zmierzało jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy, na czas oznaczony w umowie, kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu - art. 69 ust. w zw. z art. 78a ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r.(Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.)

W niniejszej sprawie, z uwagi na nie zapewnienie przez pozwanych środków na rachunku powiązany z kredytem (ROR), powódka wykorzystując postanowienia umowy, wypowiedziała pozwanym umowę kredytu, skutkiem czego, z upływem wskazanego w umowie 30-dniowego terminu, należność stała się wymagalna.

Po wypowiedzeniu umowy, pozwani nie wpłacili na rzecz zadłużenia żadnej sumy a wnieśli jedynie o umorzenie odsetek karnych, jednak ich prośba spotkała się z odmową powódki.

Z tych względów uznając, iż istnienie wierzytelności nie budzi wątpliwości i nie zostało ono skutecznie zakwestionowane przez pozwanych, ani co do zasady, ani co do wysokości, Sąd na podstawie art.496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 29 sierpnia 2017 roku wydany pod sygn. II Nc 309/17.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 105 k.p.c. oraz w zw. z § 2 pkt 6 i 3ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZ. U. z 5 listopada 1669). Ponieważ wniesienie zarzutów spowodowało powstanie dodatkowych kosztów w postaci wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika oraz kosztów opłat od pełnomocnictwa, Sąd obciążył stronę pozwaną tymi kosztami.